

مقاله پژوهشی

معماری بومی در طراحی پایدار سکونتگاه‌های روستایی (نمونه موردي روستاهای ونان و کهندان قم)

محسن گلریز^۱، سید احسان موسوی^{۲*}

۱- گروه معماری دانشگاه شهاب دانش، قم، ایران.

Mohsenarchitect64@gmail.com

۲- واحد یادگار امام خمینی رهنما شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

ehsan_mousavi0@yahoo.com

تاریخ پذیرش: [۱۴۰۲/۷/۶]

تاریخ دریافت: [۱۴۰۲/۴/۲۰]

چکیده

هنوز در روستاهای ایران با توجه به قدمت بالای آن و دارا بودن بافت بالارزش می‌توان مجموعه‌ای مناسب و همگن را دید که در آن ارتباطات، عملکردها و کارکردهای فضاهای در مسکن یک نظام اجتماعی اقتصادی و فرهنگی مناسب را در برگرفته باشد. روستاهای ونان و کهندان بافت نسبتاً ارزشمند از نظر معماری بومی و در خور مطالعه هستند که گونه‌های موجود مسکن روستایی در این مقاله از جمله نمونه‌های بررسی شده در این پژوهش محسوب می‌شوند. در این تحقیق از آنچاکه می‌بایست به بررسی ویژگی‌های روستا پرداخته شود، روش کیفی برای توصیف داده‌ها و بررسی نمونه موردي و روش تحلیلی برای نتیجه‌گیری از داده‌های گردآوری شده است. در این بررسی روستاهای از نظر استقرار و سیما و منظر و بافت و مسکن موردمطالعه قرار گرفته‌اند و از دو دیدگاه ارزیابی الگوی فضایی و ارزیابی الگوی فضایی-عملکرده مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. همچنین بررسی‌ها نشان می‌دهد ویژگی‌های بر جسته معماری بومی این روستاهای شامل هماهنگی بافت با شبیه زمین، تنظیم فضاهای مسکونی روستایی بر اساس نیازهای خانواده، توجه به عوامل اقلیمی و فرهنگ مردم روستا است. علاوه بر این، ثبت و مستندسازی این سکونتگاه‌ها باعث شده تا اسناد و مدارک مربوط به آن‌ها تهیه شود و در حفاظت از روستا و توسعه ساخت‌وسازهای آینده کمک کند.

واژگان کلیدی: معماری بومی، معماری پایدار، مسکن روستایی، اقلیم سرد و کوهستانی، ونان، کهندان.

۱- مقدمه

با انقلاب صنعتی و پیشرفت‌های فنی و تکنولوژی در عرصه‌های مختلف معماری، معماری بومی اقصی نقاط جهان که حاصل تجربیات سالیان تاریخ عمر بشر در چگونه زیستن و ادامه حیات بشری بوده که با توجه به طبیعت و محیط پیرامون و همساز با اقلیم شکل گرفته و به نتایج ارزشمندی رسیده بود، به دست فراموشی سپرده شد. مقاله حاضر به مطالعه مسکن روستایی دو روستای منطقه خلنجستان در استان قم می‌پردازد. برخلاف بیشتر ساخته‌های جدید شهرها که هویت ایرانی خود را از دست داده‌اند و بدون توجه به ارزش‌ها و سیما و منظر و اصول معماری پایدار و معماری ایرانی در حال توسعه می‌باشند، هنوز در روستاهای ایران با توجه به قدمت بالای آن و دارا بودن بافت بالارزش می‌توان مجموعه‌ای مناسب و همگن را دید که در آن ارتباطات، عملکردها و کارکردهای فضاهای در مسکن یک نظام اجتماعی اقتصادی و فرهنگی مناسب را در برگرفته باشد. روستاهای ونان و کهندان بافت نسبتاً ارزشمند از نظر معماری بومی و در خور مطالعه هستند که گونه‌های موجود مسکن روستایی در این مقاله از جمله نمونه‌های بررسی شده در این پژوهش محسوب می‌شوند.

از مهم‌ترین دلایل انتخاب این روستاهای بیلاقی بودن و آب‌وهوای مناسب در فصول گرم سال با توجه به گرم و خشک بودن شهر قم و مهاجرپذیری به هنگام تعطیلات آخر هفته و رواج ویلاسازی در این منطقه است. همچنین نگرانی از نابودی بافت و معماری منطقه به عنوان مجموعه‌ای روستایی با معماری بومی که برای مستند نگاری مسکن روستایی از واحدهایی که کامل‌تر و دارای ساختار و مصالح بومی بوده‌اند و دارای زندگی روستایی با درآمد غالب و معیشت روستایی بوده‌اند بهره برده شده است. مقاله حاضر به مطالعات پایه و بررسی وضع موجود روستا پرداخته، سپس نمونه‌های سکونتگاه موجود در دو روستا موردنبررسی و تحلیل قرار گرفته و با جداول تحلیلی ارائه گردیده است.

۲- مرور مبانی نظری و پیشینه

با در نظر گرفتن سه شاخص عمدۀ آب و هوایی یعنی رطوبت، گرما و سرما می‌توان گستره استان را از نظر تقسیمات اقلیمی به ۳ پهنه اقلیمی کوهستانی نیمه مرطوب، کوهپایه‌ای نیمه خشک و بیابانی خشک تقسیم کرد که دو روستای موردنبررسی در این پژوهش در غرب و جنوب استان در منطقه‌ای بیلاقی و با پوشش گیاهی متنوع در بخش خلنجستان قرار دارند، همچنین با توجه به قرارگیری دو روستای ونان و کهندان در این منطقه کوهستانی و با توجه به شبیه نسبتاً زیاد عوارض زمین، سیمای کلی بافت این دو روستا به صورت دانه‌های نسبتاً متراکم قرار گرفته روی شبی است و قسمت اعظمی از ساختمان‌های دو روستا قدیمی بوده و از گل و خشت ساخته شده‌اند.

در این محدوده با توجه به قدمت و ارزشمند بودن منطقه از لحاظ سکونت و آب‌وهوای بیلاقی متأسفانه تا کنون پژوهشی در زمینه معماری صورت نگرفته است.

معماری پایدار به آن گونه معماری گفته می‌شود که ملاحظات زیست‌محیطی و سازگاری با اقلیم را مدنظر دارد و بر اساس بهره‌برداری مؤثر از منابع طبیعی طراحی و ساخته می‌شود. در معماری پایدار سعی بر آن است که از اثرات منفی معماری بر محیط‌زیست کاسته شود. با همین هدف، ساخت محیط‌های مصنوع بایستی با توجه به منابع طبیعی موجود و صرفه‌جویی در مصرف منابع تجدید ناپذیر نظیر سوخت‌های فسیلی و حفظ آن برای آیندگان، انجام گیرد. با توجه به تعریف معماری پایدار، معماری سنتی ایران در اقلیم گرم و خشک به عنوان نمادی از تأمین آسایش و طراحی اقلیمی شمرده شده است (سفلایی، ۱۳۸۲)

کاربرد مفاهیم پایداری و توسعه پایدار در معماری مبحثی به نام معماری پایدار را به وجود آورده است. ایده‌های اصلی معماری پایدار؛ استفاده از قابلیت تغییر کاربری و انعطاف‌پذیری و انرژی نهفته- انرژی که برای تولید مواد و مصالح به کار می‌رود- است. معماری پایدار، مانند سایر مقولات معماری، دارای اصول و قواعد خاص خود است و سه مرحله را در بر می‌گیرد: صرفه‌جویی در

منابع، طراحی برای بازگشت به چرخه زندگی، طراحی برای انسان که هر کدام آن‌ها استراتژی‌های ویژه خود را دارند و شناخت و مطالعه این تدابیر، معمار را به درک بیشتر از محیطی که باید طراحی آن را انجام دهد، می‌رساند (یوسفی و مرادخانی، ۱۳۸۸).

برخی بنها دارای ویژگی‌ها و خصوصیاتی هستند که آن‌ها را در زمرة بنها پایدار قرار می‌دهد. اصولی که باید رعایت شود تا یک بنای عنوان یک معماری پایدار طبقه‌بندی شود. در تحقیق پیش رو اصول معماری پایدار از دیدگاه برناندو روپرت وال ملاک بوده و نمونه‌های منتخب پژوهش با آن‌ها مورد مقایسه قرار گرفته‌اند.

این اصول عبارت‌اند از:

۱ - حفظ انرژی: بنا باید طوری ساخته شود که نیاز ساختمان به سوخت‌های فسیلی را به حداقل برساند.

۲ - هماهنگی با اقلیم: بنا باید با اقلیم و منابع انرژی موجود در محل احداث، هماهنگی داشته باشد.

۳ - کاهش استفاده از منابع جدید مصالح: ساختمان بایستی به گونه‌ای طراحی شود که میزان استفاده از منابع جدید را تا حد امکان کاهش داده تا در پایان عمر مفیدش برای ساختن بنها جدید، خود به عنوان منبع جدید بکار رود.

۴ - برآوردن نیازهای ساکنان: برآورده شدن نیازهای روحی و جسمی ساکنان از اهمیت خاصی برخوردار است (طراحی انسان‌محور)

۵ - هماهنگی با ساختگاه (مکان): بنا باید با ملایمت در زمین ساختگاه خود قرار گیرد و با محیط اطراف سنتی داشته باشد.

۶ - کل‌گرایی: تمام اصول معماری پایدار باید در یک پروسه کامل که منجر به ساخته شدن محیط‌زیست سالم می‌شود، تجسم یابد (Vale & Vale, 1996).

گفت‌وگو در مورد معماری بومی، سابقه‌ای چندان طولانی ندارد. شاید بیش از نیم قرن نیست که، به صورت نوشتارهایی در این باب، به محضولاتی قابل توجه دسترسی پیدا کرده‌ایم و می‌توانیم به اتكای یافته‌های دیگران و آگاهی‌هایی که در این‌باره برای عموم فراهم آمد، به پیچیدگی‌ها و به مشخصه‌های آن پردازیم.

معماری بومی یعنی مجموعه واحدهای معماری - شهری‌ای که در سرزمینی معین گردیدم آمده‌اند و با هماهنگی‌هایی که در زمینه شکل، در زمینه حجم گذاری یا «پلان و لومتریک» در زمینه کاربردی، در زمینه رنگ‌آمیزی و آهنگ سطوح پر و حالی و همچنین در زمینه مصالح و نظامهای ساختمانی در آن‌ها پدیدار است، سری اصلی و اساسی آن را در بر دارد: هماهنگی مبتنی بر تفاوت، تشخیص مبتنی بر ضابطه‌ها و رسوم و سلیقه‌های زاده از فرهنگ محیطی، یگانگی زاده از احترام متقابل و برخوردار از رفتارهای محیطی مبتنی بر آزادی‌های مشروط از قراردادهای اجتماعی ضمنی - قراردادهای نانوشته ولی زنده، مجموعه‌هایی، از کرند تا ماسوله، از ایردخواست تا ابیانه، از ونیز تا آمستردام، از بخارا تا یزد و ... را در این باب می‌توان نام برد (یوسفی و مرادخانی، ۱۳۸۸).

ضمن ابراز و قبول اینکه هر واحد معماری یا هر بنا که جدا از دیگر بنها مجموعه‌های معماری بومی مورد بررسی قرار می‌گیرد به مثابه عنصری است برخوردار از وحدت و صاحب تشخیص، به ویژگی‌های فرعی و ضمنی آن می‌پردازیم و از سه دیدگاه اصلی که جدا از یکدیگر فرض می‌کنیم، آن را مورد سه بررسی قرار دهیم. این سه دیدگاه که هیچ‌یک به تنها یک مفهوم ندارد و فهم نمی‌تواند شد به ترتیب زیرند:

هر معمار یا شخصی که پیکره ساختمانی را فارغ از دستورها و نمونه‌های طرح و اجرای از پیش تعیین و تدوین شده برپا می‌دارد و بنایی را هماهنگ با بنها می‌سازد در میان آن‌ها یا در کنار آن‌ها جای می‌دهد. به شرط آزاده بودن در اندیشه و آزاد بودن در اعمال سلیقه خویش، در ترکیب‌ها، در اندازه‌گیری‌ها، در انتخاب رنگ‌ها و مصالح در ابداع شکل‌هایی که نه تازه بلکه یک متغیر یا «واریان» از شکل‌های موجودند، از آزادی‌هایی برخوردار است که به وی امکان بیان نکته یا مطلبی ویژه را می‌دهند.

هر معمار یا شخصی که پیکره ساختمانی را فارغ از دستورها و نمونه‌های طرح و اجرای از پیش تعیین و تدوین شده برپا می‌دارد و بنایی را هماهنگ با بنها می‌سازد در میان آن‌ها یا در کنار آن‌ها جای می‌دهد، به رغم آزادگی‌ها و آزادی‌هایی که در تدوین شکل و

مفهوم بنا تواند داشت، به محیط فرهنگی جامع یا فرآگیری که در آن می‌زید بی‌توجه نخواهد بود؛ و از آن، چه به نحوی مستقیم و چه به طریقی باواسطه، تأثیر می‌پذیرد. درواقع این در نفس معماری بومی است که دو گونه پیوند اساسی را محترم بدارد: پیوند با محیط فرهنگی، یا سلسله ارزش‌های فرهنگی، با سلسله رفتارهای فرهنگی و با سلسله قوانین ضمنی‌ای که در آن جاری‌اند، از یکسو؛ و از سوی دیگر پیوند با محیط طبیعی، یا با مجموعه داده‌هایی که هم ابزار کاربردی‌اند و هم ابزار فکری؛ همنگ و هماندازه و تناسب‌اند و هم مصالح و اجزاء و عناصر ساختمانی.

هر معمار یا هر شخصی که پیکره ساختمانی را فارغ از دستورها و نمونه‌های طرح و اجرای از پیش تعیین و تدوین شده برپا می‌دارد و بنایی را هماهنگ با بناهای موجود در میان آن‌ها یا در کنار آن‌ها جای می‌دهد. به رغم آزادگی‌ها و آزادی‌هایی که می‌تواند در تدوین شکل و مفهوم بنا داشته باشد، به محیط کم‌وبیش خشتشی که از مجموعه روابط اقتصادی – اداری و تولیدی، ساخته و پرداخته شده و حاوی فرهنگ خاص خود نیز هست، بی‌توجه نمی‌ماند. بی‌میل یا با اکراه، بر اساس مصلحت‌اندیشی و صرفه‌جویی یا بر اساس الزام‌هایی که زاده قوانین و مقررات ساختمانی حاکم بر محیط‌اند، معمار یا شخص برپاکننده یک پیکره ساختمانی، درجایی که ما معماری‌اش را «بومی» می‌نامیم، داده‌هایی را که بیشتر ابزار کالبدی‌اند تا فکری، در تدوین و اجرای محصولی که آفرینشش را به عهده گرفته، مداخله می‌دهد.

به نظر می‌رسد این سه دیدگاه که جدا از یکدیگر نیستند، مگر در طول پژوهش‌های تحلیلی، بتوانند به سلسله برداشت‌هایی راه دهنده که شناخت معماری بومی را تا اندازه قابل توجهی، به دور از تفسیرهای فردی – ذهنی نگه می‌دارند. البته این، چنان‌که گفتیم، راه تجربی شناخت این مقوله است؛ نه راه علمی آن.

در رابطه با مباحث آموزشی این دوره‌ها می‌توان گفت که: آموزش‌های سنتی، بر اساس یکپارچگی و هماهنگی روش‌های کاربردی، شناخت از محیط و احترام به طبیعت، توجه به ارزش‌های معنوی و اخلاقی، نیاز مادی و زیباشناسانه انسان عصر خود را برطرف نموده و آرامش و شکوه را به ارمغان آورده است.

۱-۲- ضرورت طراحی مسکن روستایی بر اساس الگوهای بومی

خانه روستایی فقط در یک کانون سکونت محدود نمی‌شود، بلکه وجود مختلف حیات از حیات معاش تا حیات معنا و حیات در حیاط در آن جاری است. شکل اجزا، روابط فضایی اجزا، روابط میان فضاهای باز، نیمه بسته و بسته، دسترسی‌ها، سلسله‌مراتب فضایی به همراه دیگر مواردی که روابط میان عناصر یک خانه را شکل داده و یک مجموعه را فراهم می‌آورد، منطق وجودی خود را بر اساس اصول زیر می‌یابند. شرایط اقلیمی، ویژگی‌های محیط طبیعی، کارکردهای فضاهای رفتار زیستی ساکنان، سنت‌های غالب شکل‌گیری بنا در محیط، اصول فرهنگی و مذهب، نوع و شکل روابط اجتماعی بنابراین شیوه تعامل میان کالبد و بستر محیطی، موجب ساخت ارگانیک آبادی‌ها گشته است (علی‌الحسابی و راهب، ۱۳۸۷).

اقداماتی چون؛ توجه مستمر به رفع مشکلات و نارسایی‌های موجود در جوامع روستایی، ارتقاء فزاینده شاخص‌های برخورداری روستاهای از خدمات عمومی در بخش‌های توسعه کالبدی، افزایش سهم روستاهای و روستائیان از اعتبارات دولتی و تسهیلات عمومی، زمینه‌سازی جهت پایداری فیزیکی روستاهای و پیکره آن‌ها و دخالت کارشناسان و برنامه ریزان نه تنها مطلوبیت محیط‌زیست و مسکن روستایی را افزایش نداده بلکه گام منفی‌ای در جهت احیا ارزش‌ها و تقویت هویت کالبدی این مناطق برداشت است.

عدم تسلط طراحان به اسلوب معماری روستایی و بی‌اعتنایی به هویت کالبدی محیط و ایجاد زبان مشترک با ساکنان و بازتاب روحیات آن‌ها در معماری روستایی، سبب نوآوری و اصالت فراموش شده و ترویج الگوهای غیربومی گشته و باعث انتخاب روش‌های سیستم‌های غیر منعطف و فاقد بداعت طراحی و بهره‌برداری از آن‌ها در همه نواحی، صرف‌نظر از محیط طبیعی و انسانی شد است. این امر سبب از هم‌گسینختگی و اغتشاش در کالبد معماری و فضاهای جمعی می‌گردد.

بنابراین، در طراحی مسکن روستایی نباید به دنبال راه حل‌های از پیش تعریف شده بود. توجه به مسائل اقلیمی، موقعیت مکانی، مصالح بومی، سازه‌های بومی، فناوری‌های بومی، معیشت و فرهنگ از مبانی اساسی طراحی معماری روستایی محسوب می‌شود. این مبانی در الگوهای همسایگی و خانه‌های روستایی نهفته است. بنابراین، طراحی در روستا بدون مطالعه الگوهای بومی بیراهه رفتن است (علی‌الحسابی و راهب، ۱۳۸۷).

معماری اقلیمی و سنتی ایران

بر اساس تقسیم‌بندی اقلیمی انجام گرفته در کتاب «بررسی اقلیمی ابنيه سنتی ایران» کشور ما چهار پنهانه اقلیمی را دربر می‌گیرد که عبارت‌اند از:

کرانه جنوبی دریای خزر

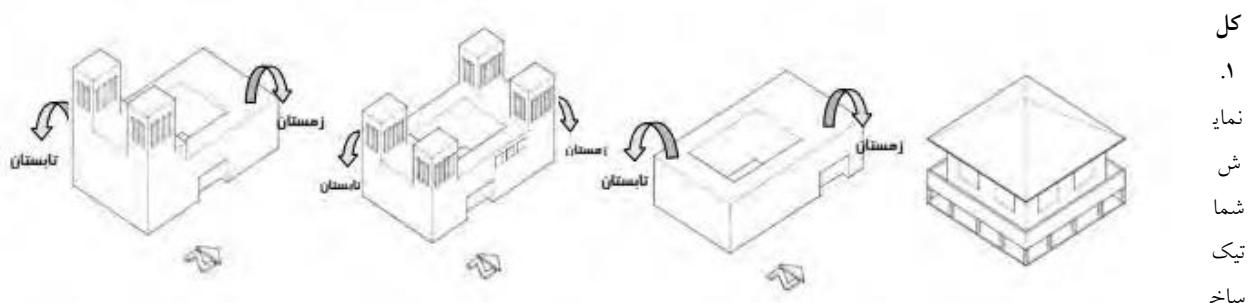
کرانه شمالی خلیج فارس و دریای عمان

نواحی کوهستانی و مرتفع فلات

دشت‌های فلات

هر کدام از این چهار اقلیم دارای شرایط اقلیمی خاص و متفاوت است، به‌نحوی که ساکنان ایران در سواحل دریای خزر با رطوبت و بارندگی بسیار زیاد و در سواحل جنوبی کشور با گرما و رطوبت آزاردهنده و در نواحی کوهستانی با سرمای زیر صفر و زمستان طولانی و بالاخره در دشت‌های فلات با گرما، خشکی هوا و بادهای کویری مواجه می‌باشند (قبادیان، ۱۳۸۷).

ش

تمان‌ها: از سواحل جنوبی دریای خزر، در نواحی مرتفع کوهستانی، کرانه شمالی خلیج فارس و دریای عمان و فلات مرکزی (مأخذ: نگارنده)

۲-۲- اقلیم سرد و کوهستانی

سلسله جبال البرز و زاگرس نواحی مرکزی ایران را از دریای خزر در شمال و جلگه بین‌النهرین در غرب جدا می‌کند. شیرکوه، کوه تفتان و کوههای منفرد دیگری نیز در قسمت‌های مرکزی و شرق ایران وجود دارد. این کوهستان‌ها سرچشمه رودخانه‌ها و قنات‌های کشور می‌باشند. کلیات شرایط اقلیمی این نواحی به قرار ذیل است (قبادیان، ۱۳۸۷):

سرماهی شدید در زمستان، معتدل در تابستان

بارش برف سنگین در قسمت‌های شمال و شمال غرب کشور

رطوبت کم هوا

اختلاف بسیار زیاد درجه حرارت بین شب و روز

۳- روش‌شناسی

در این پژوهش از آنجا که می‌بایست به بررسی ویژگی‌های روستا پرداخته شود، روش کیفی برای توصیف داده‌ها در سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ و بررسی نمونه موردی و روش تحلیلی برای نتیجه‌گیری از داده‌های گردآوری شده است. همچنین روش گردآوری اطلاعات بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای برای جمع‌آوری اطلاعات پایه و سپس مطالعات میدانی با بازدید و مشاهده از کالبد روستاها است.

۱-۳ - معرفی روستای ونان

روستا ونان زیرمجموعه دهستان قاهان از توابع بخش خلجستان شهرستان قم است. این روستا در فاصله حدود ۱۰۰ کیلومتری شهر قم، ۳۰ کیلومتری خلجستان (مرکز بخش) و ۸ کیلومتری قاهان (مرکز دهستان) قرار دارد نزدیکترین شهر به روستای ونان دستجرد است که ۳۰ کیلومتر با روستا فاصله دارد. این روستا از شمال به کوهپایه (با ۲۰۰ متر فاصله) از سمت شرق به نویس (با ۵ کیلومتر فاصله) و از سمت جنوب به الگان (با ۳ کیلومتر فاصله) و از غرب به کوهندان (با ۵ کیلومتر فاصله) محدود می‌شود (آرشیو بنیاد مسکن شهر قم، ۱۳۹۵).

۳-۲- معرفی روستای کهندان

کهندان یکی از روستاهای قم با قدمتی بیش از سه هزار سال در دامنه کوه وتوس بنا گردیده و در تقسیم‌بندی قدیم جزو بخش مرکزی شهرستان تفرش و استان مرکزی با بیش از ۳۰۰ خانوار و ۱۲۰۰ تن سکنه بود ولی در تقسیم‌بندی جدید کشوری جزو استان قم شده و در حال حاضر ۱۷۰ خانوار و بیش از ۷۰۰ تن سکنه دارد. برای رفتن به این ده بسیار زیبا که در انتهای یک مسیر پرپیچ و خم و کوهستانی واقع است بایستی از مسیر قم سلفچگان به طرف ساوه و پیمودن مسافت ۳۰ کیلومتری به کهندان رسید. پوشش گیاهی منطقه کهندان از مناطق مهم ییلاقی قم و اطراف آن بشمار می‌آید و پوشش گیاهی آن در فصل‌های گرم سال بسیار متنوع است (آرشیو بنیاد مسکن شهر قم، ۱۳۹۵).

جدول ١. موقعت وستا اساس آخرین تقسیمات سیاسی، (منع: نگانده)

نام	شهرستان	بخش	استان	قانونی	حدوده	راه دسترسی	فاصله به کیلومتر تا:
روسه	دهستان			زندیک ترین	حریم		
				شهر	آسفالت	مرکز شهر	مرکز شهر
				شهر	شوسه خاکی	مرکز شهر	مرکز شهر
تاتا	شهرستان	بخش	دهستان	شهر			
کهندان	قاهان	خلیجستان			قم	قم	دستجرد
					-	+	65
					-	-	20
					-	-	15

جدول ۲: ویژگی‌های جغرافیائی و اقلیمی منطقه، (منبع: نگارنده)

موقعیت استقرار روستا	شكل استقرار	نوع اقلیم	جهت شیب عمومی	ارتفاع از سطح دریا به متر	منبع تأمین آب
کوهستانی	جلگاه‌ای	سرد و کوهستانی	گرم و خشک	جهت باد غالب	کشاورزی
کوهپایه‌ای	دامنه‌ای	معتدل و مرطوب	نیمه مرطوب	جهت شیب عمومی	شرب

۴ - یافته‌ها

۱-۴- بافت مسکونی سکونتگاه‌ها

با توجه به قرارگیری دو روستای ونان و کهندان در منطقه کوهستانی و شب نسبتاً زیاد عوارض زمین در این ناحیه، سیمای کلی بافت این دو روستا به صورت دانه‌های نسبتاً متراکم قرارگرفته روى شب است و قسمت اعظمی از ساختمان‌های دو روستا قدیمی بوده و از گل و خشت ساخته شده‌اند.

مساحت کل محدوده‌ی روستای ونان شبست و یک هزار و نود و دو مترمربع است. مساحت مسکونی این روستا سی و دو هزار هفتصد و هفتاد مترمربع است (آرشیو بنیاد مسکن شهر قم، ۱۳۹۵).

شکل ۳. پافت متراکم در شب کوهستان روستای کهندان، منبع: نگارنده

گونه شناسی مسکن روستایی این حوزه از دو دیدگاه مورد تحلیل قرار گرفته است:

الف) ارزیابی الگوی فضایی - عملکردی: با توجه به عملکرد فضاهای، معیشت خانواده و وضعیت اجتماعی - فرهنگی ساکنانشان، ویژگی‌های کالبدی مسکن‌های منتخب، به صورت کمی در جدول‌ها ذکر شده‌اند.

ب) ارزیابی الگوی اقلیمی: با در نظر گرفتن ویژگی‌های اقلیمی از جمله نور، باد غالب، نوع خاک، شب زمین و ویژگی‌های کالبدی مسکن‌های منتخب به صورت کمی در جدول‌ها درج گردیده‌اند.

مهم‌ترین ویژگی معماری بومی این منطقه را می‌توان بدین شرح خلاصه کرد: هماهنگی پافت و شکل‌گیری آن بر اساس زمین، ساماندهی بجا و بهینه فضاهای گوناگون مسکن روستایی، با توجه به معیشت خانواده، عوامل اقلیمی و وضعیت اجتماعی و فرهنگی مردم.

۴-۳- ارزیابی الگوی فضایی - عملکردی

- ۱- بیشتر خانه‌هایی که دارای فضای دامی هستند، دو ورودی دارند و ورودی دام و انسان غالباً از هم مجزا است.
- ۲- تقریباً دو سوم از بناهای روستایی دوطبقه‌اند و الباقی دیگر یک طبقه.
- ۳- از نظر نحوه جای‌گیری فضاهای پر و خالی (بنا و حیاط) اکثراً به صورت یک‌طرفه و یا دوطرفه (فرم L) هستند و گونه شناسی فضای سرپوشیده (ایوان) از سه فرم غالب تبعیت می‌کند؛ یک‌طرفه، دوطرفه (فرم L) و در مواردی نیز سه‌طرفه (فرم U)
- ۴- در روستای کهندان حدود یک‌سوم و در روستای ونان نیمی از خانه‌ها فاقد فضای دامی هستند.

- ۵- در حدود یک‌پنجم خانه‌ها فاقد فضای مستقل آشپزخانه‌اند و عملکرد پخت‌وپز در داخل فضای زیستی صورت می‌گیرد. حدود یک‌ششم خانه‌ها، دسترسی شان به فضای آشپزخانه، بیرون از فضای زیستی و با واسطه و با واسطه حیاط یا ایوان است. در دیگر بناهای دارای فضای آشپزخانه مستقل در داخل بنا و در مجاورت نشینمن و دیگر فضاهای زیستی جای گرفته‌اند.
- ۶- در هیچ‌یک از خانه‌ها میان فضای نگهداری دام و فضای زندگی، تداخلی از نظر عملکردی وجود ندارد. در اکثر خانه این دو فضا کاملاً از یکدیگر مجزا هستند و از طریق حیاط یا معبر و غالباً با اختلاف ارتفاع از هم فاصله گرفته‌اند. در بسیاری از موارد نه تنها ورودی مجاز است بلکه دسترسی از طریق معبر نیز امکان‌پذیر است.
- ۷- فضاهای نشینمن، ایوان، انبار، پستو و اتاق‌خواب اصلی‌ترین فضاهای عملکردی در بخش زیستی‌اند؛ البته فضای مستقل خواب در ۱۵ درصد خانه‌ها وجود ندارد. اتاق نشینمن نیز غالباً چند عملکردی است و اصلی‌ترین فضای بنا را تشکیل می‌دهد.
- ۸- فضای انبار با کاربردهای نگهداری هیزم، کاه و علوفه، محصولات باغی و کشاورزی و نظایر این‌ها در تمامی خانه‌ها وجود دارد.
- ۹- تنها یک‌سوم از خانه‌ها در روستای ونان و حدود نیمی از خانه‌ها در روستای کهندان دارای تنور و حتی فضایی مستقل موسوم به تنورخانه هستند.
- ۱۰- سرویس بهداشتی در موارد اندکی در داخل بنا و در مجاورت نشینمن یا آشپزخانه و مانند آن واقع است و عموماً این فضا در ایوان یا حیاط جای دارد.
- ۱۱- در اکثر موارد بررسی شده خانه‌ها دارای طاقچه‌اند که هم برای تزئین به کار می‌روند و هم برای قرار دادن لوازم و نیز سبک کردن بار دیوارهای باربر و نظایر آن

جدول ۳. ارزیابی الگوی فضایی - عملکردی (روستاهای ونان و کهندان)، (منبع: نگارنده، از طریق پرسشنامه، ۱۳۹۴)

نام روستا	کهندان	ونان
تعداد ورودی	% ۵۰ یک ورودی	% ۳۳.۵ یک ورودی
تعداد طبقه	% ۵۰ دو ورودی	% ۶۶.۵ دو ورودی
فضای دامی	% ۳۳ یک طبقه	% ۱۷ یک طبقه
ورودی دامی و زیستی	% ۶۷ دوطبقه	% ۸۳ دوطبقه
زیستی - طبخ	% ۳۳ ندارد	% ۵۰ ندارد
عرصه بندی هم‌جواری فضاهای	% ۵۰ مستقل	% ۶۰ مستقل
دام - سرویس	% ۱۶ ارتباط از طریق ایوان	% ۳۳ مداخل
زیستی - دام	% ۳۴ مداخل	% ۱۷ مستقل
زیستی - سرویس	% ۱۷ مستقل	% ۸۳ مستقل
زیستی - سرویس	% ۳۳ مجاور یکدیگر	% ۵۰ مجاور یکدیگر
زیستی - سرویس	% ۳۳ مجاور یکدیگر	% ۵۰ مجاور یکدیگر
زیستی - سرویس	% ۲۳ مجاور از طریق ایوان	% ۵۰ مجاور از طریق ایوان
	% ۲۳ نامشخص	

		گونه شناسی مسکن
	حياط	
	حياط	
	حياط ٪۴۰	
۱۰۰٪ دارد	۱۰۰٪ دارد	انبار
۱۰۰٪ دارد	۸۴٪ دارد	طاقچه و تزئینات داخلی
	٪۱۶ ندارد	
٪۱۷ ایوان	٪۵۰ ایوان	محل قرارگیری سرویس بهداشتی
٪۶۶ حیاط	٪۳۳ حیاط	
٪۱۷ داخل بنا	٪۱۷ داخل بنا	فضای مستقل آشپزخانه
٪۸۳ دارد	٪۸۴ دارد	
٪۱۷ ندارد	٪۱۶ ندارد	
٪۶۶ داخل بنا	٪۲۳ داخل حیاط و ایوان	جایگاه تنور
٪۱۷ داخل حیاط و ایوان	٪۶۷ ندارد	
٪۱۷ ندارد		
٪۱۰۰ دارد	٪۸۴ دارد	فضای اختصاصی خواب
	٪۱۶ ندارد	
٪۸۳ دارد	٪۱۰۰ دارد	فضای جدأگانه پذیرایی
٪ ندارد		

۴-۴- ارزیابی الگوی اقلیمی

- کشیدگی غالب خانه‌ها جهت شرقی - غربی و یا با چرخشی مختصر نسبت به آن است تا طول تا طول بیشتری از ساختمان در برابر نور جنوب قرار گیرد و درصد کمی از آن‌ها دارای کشیدگی شمالی جنوبی می‌باشند.
- در اکثر خانه‌ها جبهه اصلی بخش زیستی رو به شمال و جنوب است که خود نشان از اهمیت نورگیری و بهره‌مندی از تابش خورشید در اقلیم سرد منطقه دارد و بازشوها نیز غالباً در این جهات واقع شده‌اند.
- فضای سرپوشیده ایوان در غالب خانه‌ها به عنوان فضای رابط میان فضای باز حیاط و فضای بسته ساختمان در جهت تعددی حرارتی و محافظی در برابر ریزش‌های جوی عمل می‌کند. این فضاهای در تابستان به عنوان نشیمن خنک بکار می‌روند.
- در اکثر بناها از ارتباط مستقیم بنا با سطح زمین خودداری شده است. استفاده از سکو و یا فضای زیرزمین، انبار و یا طویله در زیربنا به حفظ حرارت بنا و نیز جلوگیری از نفوذ رطوبت سطح زمین به داخل کمک می‌کند.
- ارتفاع کم سقف و نیز تعداد طبقات کم، موجب می‌شود که بنا هرچه کمتر در برابر باد نامطلوب قرار گیرد و حرارت از دست بدهد.
- استفاده از بازشوهای کوچک و تعداد کم بازشوها را حل دیگری در برابر اقلیم سرد منطقه است. همچنین نحوه قرارگیری بازشوها به گونه‌ای است که از ایجاد کوران در فضای داخلی جلوگیری می‌کند.
- استفاده از مصالح بومی سنگ و خشت و دیوارهای قطور به دلیل ظرفیت حرارتی بالا و ضریب انتقال حرارتی پایین، تبادل حرارتی داخل و خارج را به حداقل می‌رساند.
- استفاده از چوب در ساخت در و پنجره‌ها به علت نارسانا بودن آن، موجب می‌گردد که حرارت به کندی منتقل شود.

۹- استفاده از سقف مسطح در اکثر خانه‌های این دو روستا متدائل است که به دلیل نزولات جوی (بارش برف فراوان) به علت اقلیم سرد کوهستانی منطقه در فصل زمستان، لایه برف روی سقف به عنوان عایق حرارتی عمل نموده و مانع از اتلاف حرارتی می‌گردد.

جدول ۲. ارزیابی الگوی اقلیمی (روستاهای ونان و کهندان)، منبع: نگارنده، از طریق پرسشنامه، (۱۳۹۴)

کهندان	ونان	کشیدگی ساختمان
%۵۰ شرقی - غربی	%۸۵ شرقی - غربی	
%۳۳ شمال غربی - جنوب شرقی	%۱۵ شمالی - جنوبی	
%۱۷ شمالی - جنوبی		
%۳۴ رو به جنوب	%۵۰ رو به شمال	
%۳۴ رو به شمال	%۵۰ رو به جنوب	جهه اصلی رو به
%۳۲ رو به جنوب شرقی		
%۵۰ ایوان سرپوشیده	%۸۵ ایوان سرپوشیده	فضای رابط بین فضای باز و بسته
%۵۰ ایوان سر باز	%۱۵ ایوان سر باز	
%۶۶ بر روی سکوی پله‌دار	%۵۰ بر روی سکوی پله‌دار	
%۱۷ هم‌سطح	%۱۷ هم‌سطح	ارتباط بنا با سطح زمین
%۱۷ طبقه	%۳۳ طبقه	
%۷۰ رو به جنوب و یا با چرخش از جنوب	%۸۵ رو به جنوب و یا با چرخش از جنوب	اولویت جهت بازشو
%۸۳ مسطح	%۶۶ مسطح	نوع سقف
%۱۷ شیبدار	%۳۴ شیبدار	
%۸۰ شمالی - جنوبی و یا با انحراف کم		جهت شیب سقف
%۱۰۰ دارد	%۱۰۰ دارد	ایوان
		
%۶۵	.۵۰	
		تیپ ایوان
%۱۸	%۳۳	
		
%۱۷	%۱۷	
%۷۵ از فضاهای بهره‌مند از تهویه و نور	%۹۰ از فضاهای بهره‌مند از تهویه و نور	توجه به نور و تهویه

۴-۵-۱-۱- فناوری ساخت مسکن

۴-۵-۱-۲- مصالح بومی و اجزای ساختمان

خاک عمده‌ترین مصالح به کاررفته در روستاهای خاک است. ماده اساسی تشکیل دهنده خاک، ذرات ریز رس است که پس از خیس شدن در آب حالت چسبندگی پیدا می‌کند. انتخاب خاک مناسب بستگی به نوع مصرف آن در ساختمان دارد. به طور کلی هرچه میزان رس موجود در خاک بیشتر باشد، خاک مرغوبیت بیشتری دارد.

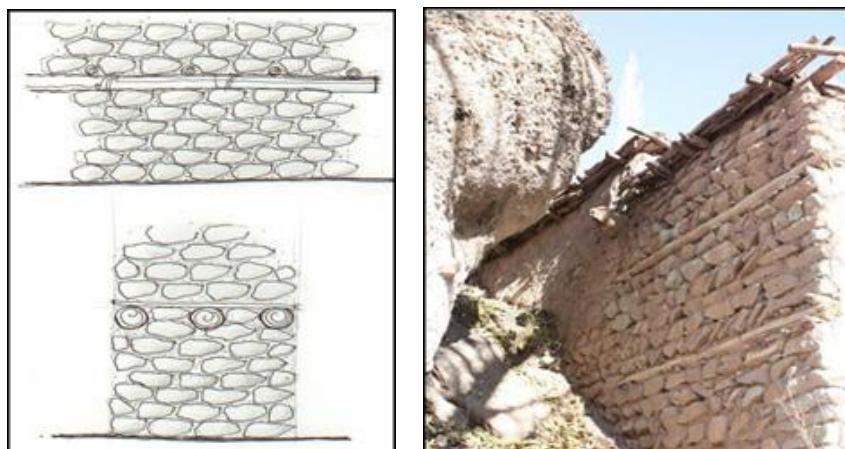
گونه‌های مختلف استفاده از خاک: از خاک به صورت‌های گوناگون از جمله مصالح باربر، پرکننده، ملات و اندواد استفاده می‌شود. در مورد استفاده از خاک به عنوان مصالح باربر، می‌توان خشت و آجر را نام برد.

خشت، آجر، ملات گل، گل سفت (از خاک به صورت گل سفت قبل از اندوادکاری استفاده می‌کنند. به این نوع گل پرکننده، هوار گویند. از هوار برای پر کردن و هم‌سطح کردن سطوح استفاده می‌شود.). گچ و خاک کاه‌گل

سنگ به علت کوهستانی بودن منطقه سنگ به وفور یافت می‌گردد. منابع تأمین سنگ در روستاهای غالباً به دو دسته تقسیم می‌شوند. سنگ رودخانه‌ای دارای سطوح صاف صیقلی‌اند و مقاومت چندانی ندارند؛ زیرا بین سنگ و ملات قرار گرفته بین آن درگیری اندکی ایجاد می‌شود و این نوع سنگ‌ها تحمل ناچیزی در برابر بار وارد بر آن‌ها در زمین لرزه دارند؛ ولی با این حال به خاطر در دسترس بودن بیشتر، بنای‌های ابینه روستا با این نوع سنگ ساخته شده‌اند.

سنگ تیشه خورده که از کناره کوهها به دست می‌آید جزو بهترین سنگ‌های ساختمانی و برای دیوارسازی ایده‌آل است. علت این امر آن است که درگیری ملات و سنگ بدین شکل زیاد است. اندازه متوسط این سنگ‌ها $25*25*25$ سانتی‌متر است.

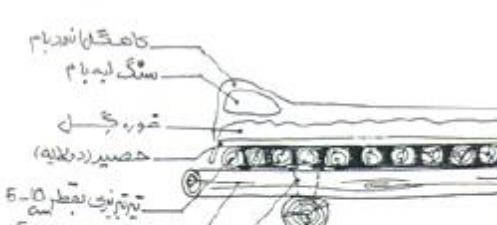
از سنگ در دیوارچینی، کف سازی، کرسی چینی، پی‌سازی، طاق سازی و همچنین زیرستون‌ها با ابعاد $30*20*30$ سانتی‌متر استفاده می‌شود. سنگ‌های ریز نیز در ملات‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند.

شکل ۴. جزئیات دیوار سنگی با کلاف چوبی، منبع نگارنده

چوب وجود باغ‌های متعدد در داخل و خارج روستاهای باعث می‌شود که چوب به عنوان یکی از مصالح ساختمانی به وفور یافت شود. انواع معمول چوب‌های مورد استفاده عبارت‌اند از: تبریزی، صنوبر، بید، چنار، گردو

در ستون‌ها، کلاف‌های افقی و سقف‌ها (که در آن‌ها در پنج قسمت از چوب استفاده می‌شود: تیرهای اصلی (نال)، تیر فرعی، سرستون‌ها، شاخ و برگ درختان، تخته) از چوب استفاده می‌شود. از موارد دیگر استفاده از چوب می‌توان این‌ها را نام برد: چارچوب در و پنجره، دست‌انداز ایوان‌ها، حصار باغ‌ها، سقف‌های شیبدار (علی‌الحسابی، ۱۳۸۵).

شکل ۵. جزئیات سقف چوبی، منبع: نگارنده

۴-۶- تأثیر معماری مدرن بر معماری بومی و مصالح سنتی

با گسترش علم و تکنولوژی بعد از انقلاب صنعتی و آمدن دوره مدرن، تحولی در ساخت و سازهای بشری صورت گرفت که نه تنها مصالح و مواد ساخت بلکه شیوه‌ها و روش‌های ساخت و بهره‌برداری را نیز تحت اثر خود قرار داد. این تحولات در تمامی کشورها به واسطه تبادلات اطلاعاتی نمود پیدا کرد و در برخی جهات اثرات مثبت و در برخی جهات آثار منفی برای جوامع مختلف به بار داشت.

طرح‌هایی که در زمینه معماری پس از ظهر انقلاب صنعتی و دستیابی بشر به انرژی‌های فسیلی عرضه می‌شد، کمترین انطباق را با شرایط آب و هوایی داشته و دارد. گرچه پیشرفت‌های تکنولوژیکی حاصل از انقلاب صنعتی منجر به کاهش اثرات بسیاری از این ناسازگاری‌ها و پوششی بر روی ضعف طرح‌های اقلیم معماری در این دوره بوده، با این حال، یکنواختی طرح‌های معماری در همه شهرها با اقلیم مختلف کاملاً در این عصر به خصوص در کشورهایی مانند ایران به چشم می‌خورد (اسپانی، ۱۳۸۷).

البته دگرگونی‌های ناشی از تحولات نوین‌سازی جامعه ایرانی طی صدسال گذشته، به ویژه در چهار دهه اخیر، معماری و ساخت خانه‌های روستایی را در معرض تحولاتی قرار داده است که توجه و هدایت آن می‌تواند هم در حفظ سنت‌های نیکوی زیست، معیشت و معماری روستایی و هم در به کارگیری صحیح فناوری‌های جدید در ساخت مصالح و سازهای بوم آورده تأثیر به سزاگی داشته باشد. البته این کار نباید باعث از بین رفتن سنت‌های قدیمی شود. از طرف دیگر، الگوهای معماری ایران بعد از انقلاب صنعتی کاملاً تقليدی و مناسب با فرهنگ غرب بود (رازجویان، ۱۳۸۱).

امروزه مسکن روستایی تحت الشاعع مباحث مسکن شهری قرار گرفته، شکل خانه‌های روستا نیز تغییر یافته است و کم‌کم با مصالح و مواد ساختمانی مدرن در حال ساخته شدن می‌باشند. خانه‌های روستایی که زمانی نشان از سنت‌های روستائیان و سبک زندگی آنان داشته، حالا نه شبیه خانه روستایی گذشته است و نه کاملاً شبیه خانه‌های مدرن شهری (رکن‌الدین افتخاری، حاجی‌پور، فتاحی و پایدار کل سنگ، ۱۳۹۱).

۵- بحث و نتیجه گیری

رونده شکل‌گیری معماری بومی با هدف حفظ انرژی‌های موجود و همزیستی منسجم با محیط پیرامون و طبیعی برای زیستی طولانی بدون نیاز به مصرف انرژی‌های تمام‌شدتی و غیرقابل تجدید صورت گرفته است که امروزه در مناطق بکر روستایی توانسته‌اند هنوز انسجام و هویت خود را حفظ کنند.

از این بررسی‌ها می‌توان نتیجه گرفت که نحوه شکل‌گیری سکونتگاه‌های این دو روستا با توجه به جغرافیا و عوامل اقلیمی، توجه به دلایل امنیتی با حصار بین کوه‌ها و بر اساس مسیر رود می‌باشد.

از مهم‌ترین ویژگی‌های معماری بومی روستاهای بررسی شده را می‌توان هماهنگی شاکله بافت و شکل‌گیری بر مبنای شب زمین، ساماندهی فضاهای مسکن روستایی متناسب با معیشت خانواده، عوامل اقلیمی و وضعیت فرهنگی مردم روستا برشمرد. همچنین مستندنگاری این سکونتگاه‌ها موجب شکل‌گیری اسناد و مدارک و حفاظت از روستا و راهگشای ساخت‌وسازهای آینده روستا است.

۶- منابع

- ۱- اسپناني، عباسعلي(۱۳۸۷). اقلیم معماري جزیره کيش. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان.
 - ۲- آرشيو بنیاد مسكن شهر قم (۱۳۹۵). طرح تفضیلی روستای کهندان و ونان.
 - ۳- رازجویان، محمود(۱۳۸۱). آسایش بهوسیله معماری همساز با اقلیم. تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
 - ۴- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا؛ حاجی‌پور، مجتبی؛ فتاحی، احصاله؛ و پایدارکل سنگ، ابوذر(۱۳۹۱). بررسی میزان انطباق ساخت‌وسازهای جدید در نواحی روستایی با معماری بومی و میزان رضایتمندی ساکنین روستایی (نمونه موردی: بخش مرکزی شهرستان دلفان). مسکن و محیط روستا، (۳۱)، ۹۸-۸۵.
 - ۵- سفلايي، فرزانه(۱۳۸۲). پایداری عناصر اقلیمی در معماری سنتی ايران. سومین همایش بهینه‌سازی مصرف سوخت.
 - ۶- علی‌الحسابي، مهران(۱۳۸۵). آموزش معماری روستا چرا و چگونه. صfe، ۱۶(۱)، ۳۳-۳۳.
 - dor:20.1001.1.1683870.1385.15.42.5.7
 - ۷- علی‌الحسابي، مهران؛ و راهب، غزال(۱۳۸۷). برپایی خانه روستایی فرایندی از ذهنیت تا عینیت. تهران: بهمن‌آبادی.
 - ۸- قباديان، وحيد(۱۳۸۷). بررسی اقلیمی ابیه سنتی ايران. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
 - ۹- یوسفی، ناصح؛ و مرادخانی، ايوب(۱۳۸۸). بررسی چگونگی تجلی معماری پایدار در معماری بومی اiran. همایش ملی معماری پایدار همدان.
- 10- Vale, B., & Vale, R. (1996). Green Architecture : Design for a Sustainable Future. London : Thames & Hudson Ltd.

Indigenous Architecture in the Sustainable Design of Rural Settlements (Case Study: Venan and Kohandan villages in Qom)

Mohsen Golriz¹, Seyed Ehsan Mousavi^{2*}

1- Department of Architecture, Shahab Danesh University, Qom, Iran.

Mohsenarchitect64@gmail.com

2- Yadgar Imam Khomeini (RA) Branch, Shahr Ray, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
(Corresponding Author)

ehsan_mousavi0@yahoo.com

Abstract

Unlike many contemporary urban constructions that have lost their Iranian identity and are developed without consideration for cultural values and principles of sustainable and Iranian architecture. Still in the villages of Iran, due to its high age and Valuable texture, a proportionate and homogeneous collection can be observed, in which the connections, functions and roles of the spaces in housing encompass a proportionate socio-economic and cultural system. The villages of Venan and Kohandan Baft are relatively valuable in terms of native architecture and worthy of study, with the existing types of rural housing in this article being among the examples examined in this research. In this study, the villages have been studied in terms of settlement, appearance, landscape, texture, and housing, and they have been analyzed from two perspectives: the assessment of the climatic pattern and the assessment of the spatial-functional pattern. In this research, since the characteristics of the village need to be examined, a qualitative method is used to describe the data and examine a case study, and an analytical method is used to draw conclusions from the collected data. Furthermore, the method of collecting information involves using library sources to gather basic information, followed by field studies through visiting and observing the village sites.

Keywords: Indigenous Architecture, Sustainable Architecture, Rural Housing, Cold and Mountainous Climate Architecture, Venan, Kehandan.

This Journal is an open access Journal Licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License

(CC BY 4.0)